

Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Ingen kan holde Fred længere, end ens Nabo vil. Jeg huskede slet ikke paa, at det ærede Medlem var syg ved denne Sags anden Behandling og i den Anledning brændte inde med en Tale, som han absolut skulde holde, enten den passede til Situationen eller ej. I sin Tale har han rettet temmelig stærke Angreb paa enkelte af de Bestemmelser, jeg særlig har gjort mig til Talsmand for, ligesom han ogsaa har kaldt mig frem, saa jeg finder det rigtigt at svare.

Jeg skal imidlertid indskrænke mig til et Par af de Hovedspørgsmaal, der her er diskuteret om. Det første er Spørgsmaalet om Renholdelse af Skolerne. — Det ærede Medlem henviste til, at han havde faaet en hel Bunke Breve fra Lærere ude fra Landet, der udtalte Misfornøjelse med det, vi her stode i Begreb med at vedtage. Og som Eksempel fortalte han os, at en Lærer havde skrevet til ham, at han lønnede sin Pige med 144 Kr. aarlig, og at han havde budt Pigen 200 Kr., hvis hun nu som Tillæg til sit Arbejde vilde paatage sig at renholde Skolen i Fremtiden. Det vilde Pigen ikke gøre. Det kan jeg saa godt forstaa. Hun kan ogsaa regne, og hun har naturligvis regnet ud, at Læreren ved den Akkord vilde putte i sin egen Lomme 19 Kr. Sagen er nemlig den, at 144 Kr. er altsaa hendes Løn, han byder hende 200 Kr. i det hele, det vil sige 56 Kr. mere, end hun hidtil har haft, men Læreren vilde af Kommunekassen faa 75 Kr. Følgen deraf vilde være, at han vilde have gjort en udmærket Akkord med sin Pige. Han vilde tjene 19 Kr.; hun vilde faa lidt mere Løn for at paatage sig det Arbejde, som det egentlig var Læreren's Pligt at foranledige foretaget, om ikke ved sin egen Pige, saa ved en anden.

Jeg har nu faaet adskillige Meddelelser ikke blot fra Lærere, der have været vel tilfredse med den Ordning, vi her staa i Begreb med at træffe, men ogsaa fra forskellige Sogneraad rundt om i Landet, som vise, at det er paa høje Tid, at de faa dette Spørgsmaal ordnet paa den af Udvalgsflertallet foreslaaede Maade. Det er nemlig gaaet saa vidt, at en Lærer f. Eks. et Sted har paalagt Rengøringskonden at møde om Morgenen, før Børnene komme, for at rengøre Skolen, medens Konen syntes, det var naturligt at foretage Rengøringen om Aftenen eller Eftermiddagen, naar Børnene havde forladt Skolen. Det vil jo være umuligt for Ren-

gøringskonden at møde saa tidligt, at Gulvene og Bordene kunne være tilstrækkeligt tørre, naar Børnene møde i Skolen. Jeg synes derfor, hun har Ret i at vente med Rengøringen til Eftermiddagen. Men da Sogneraadet gav hende Medhold, fandt Skolelæreren og hans Kone paa — jeg nævner hende i denne Forbindelse, da jeg ved, at enkelte Steder modtage Skolelærerne Raad fra deres Hustruer, og det er jo meget prisværdigt, for saa vidt det er gode Raad. Men i dette Tilfælde blev der udstedt det Forbud, at Rengøringskonden ikke maatte lade hverken sin Fejekost eller sin Vaskespand overnatte under Skolebygningens Tag. Se De, mine Herer, naar man driver det saa vidt, at man paa den Maade fra Lærernes og Lærernes Hustruers Side generer den Kone, der af Kommunalraadet i dyre Domme er betalt for at gøre Skolelokalet rent, er det rettest i Fremtiden at overlade den Sag til Læreren, thi han kommer da formentlig ikke i Konflikt med nogen, naar han har at sørge for den Ting for den Betaling, der her bydes, for saa vidt Kommunalraadet forlanger, at det skal overføres til ham. Jeg kunde fremhæve mange lignende grelle Eksempler paa den Strid, der er opstaaet ude i Kommunerne, og som sandelig ikke have været i Lærernes Favør, men i mange Maader til Skade for dem og for det gode Forhold, der bør være mellem Lærerne og de kommunale Raad.

Saa kom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ind paa sin egentlige Kæphest: at angribe Friskolen. Han bliver næsten et helt andet Menneske end ellers, saa snart han skal tale om Friskolen. Til daglig Brug er han som oftest jævn og stilfærdig og i mange Maader elskværdig, men saa snart han hører Ordet Friskole, eller han selv kommer til at nævne det, er det, som om han bliver en helt anden. Saa farer han i Harnisk og ved ikke, hvilke voldsomme og stærke Udtryk han skal anvende for at genere de Skoler, om hvilke han paastaar, at de ingen Rolle spille. Men hvis det ærede Medlem mener, hvad han siger, at Friskolen ingen Rolle spiller, hvorfor skyder han saa Graaspurve med Kanoner; det plejer man da ikke at gøre. Hvorfor udtrykker han sig i saa voldsomme Udtryk for at bekæmpe disse Skoler, hvis de virkelig ingen Rolle spille? Men Sagen er, at det ærede Medlem ved, at Friskolen har spillet og endnu spiller en betydelig Rolle, og at den ogsaa fremtidig vil komme til at spille en betydelig